

Nr 393.

Av herr **Herlitz**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till utlänningslag.

Enligt nu gällande utlänningslag beslutar länsstyrelsen om utvisning; dess beslut överklagas i högsta domstolen. I stället för utvisning skola enligt prop. nr 41 träda två olika förfaranden: förvisning, som beslutas av domstol, och utvisning, som alltjämt skall beslutas av länsstyrelsen. Mot utvisning skall emellertid talan föras genom besvär i första instans hos utlänningskommissionen, i andra instans (under vissa förutsättningar) hos regeringen. Vad sålunda föreslås inger betänkligheter ur rättssäkerhetssynpunkt. Den domstolsmässiga prövning som nu äger rum kan ingalunda anses överflödig. Sambandet mellan utvisnings- och avvsningsärendena, som i propositionen åberopats, synes ej vara något övertygande skäl för ändringen; det är en rätt stor skillnad mellan dem som söka inkomma i riket och dem som redan befinna sig här. Icke heller synes sambandet mellan utvisning och förpassning vara så starkt att samma myndighet måste behandla båda dessa slag av ärenden. Närmast till hands synes ligga att bibehålla rätten till talan vid allmän domstol (hovrätt eller högsta domstolen). En annan naturlig utväg vore att överflytta målen till regeringsrätten. Då häremot åberopats regeringsrättens för närvarande stora arbetsbelastning, måste invändas, att denna omständighet icke rimligtvis får leda till eftersättande av den ordning som ur rättssäkerhetssynpunkt är den riktiga; en dylik tankegång leder till mycket betänkliga konsekvenser. Huruvida, om målen i sista hand avgöras av allmän eller administrativ domstol, utlänningskommissionen bör fungera såsom mellaninstans är ett spörsmål om vilket jag ej vill uttala någon mening; dess infogande i instansordningen är givetvis av värde, om man lägger vikt vid sambandet mellan å ena sidan avvsnings-, å andra sidan förpassningsmålen.

Då jag sålunda ej vill taga ståndpunkt till olika utvägar, inskränker jag mig till att — i förväntan att vederbörande utskott vill utarbeta erforderlig lagtext och under erinran att ändring i regeringsrättslagen eventuellt erfordras — hemställa,

att riksdagen ville i det genom propositionen nr 41 framlagda förslaget till utlänningslag vidtaga sådan ändring att talan mot beslut angående utvisning må kunna föras antingen hos allmän domstol eller hos regeringsrätten.

Stockholm den 2 februari 1954.

Nils Herlitz.